

Thing, er det bemærket af den ærede 1ste Landssthingsmand for Øst- og Vestsles (Ingerslev), at det ikke var ham tydeligt, om de Ord: „det Beløb, Distrikterne godtgjøre for vedkommende Amtsraad, at de have betalt for Hestene“, have Hensyn til de leverede Heste alene, eller tillige til de Heste, som have været førte frem for Munstringkommissionerne uden at blive antagne; allsaa, om de Vedkommende fik Omkostningerne ved Leverancerne i det Hele godtgjorte. Jeg troer, at Udtrykket „Hestene“ ligesom refererer sig til det foregående Udtryk, hvor der staaer, at „de leverede Heste blive at erstatte af Kongerigets Finanser med det Beløb o. s. v.“ Det er allsaa Betalingen for de leverede Heste, der menes, og dette Udtryk kan saaledes ikke misforstaaes. — Derimod trænger Forslaget, som det nu foreligger, til nogen Omredaktion i en anden Henseende, idet baade Udtrykket „Distrikterne“ og det 3 Liniær nedenfor forekommende Udtryk „Kommunerne“ ikke ere ganske korrekte. Ved Distrikterne maa man nærmest tænke paa Hestendreningsdistrikterne efter Loven af 16de Marts 1851; men efter den foreløbige Lov er der, som bekendt, ogsaa leveret Heste deels af Staden Kjøbenhavn, udover hvad der skulde leveres efter Stadens Hartkorn, og deels af de forskjellige Amtsraadsdistrikter, og dernæst er det ikke Kommunerne, der skulle have Godtgjørelse, men de forskjellige Dele af Landet, af hvilke Hestene ere leverede. Jeg skal, forsaavidt der ikke skulde blive nedsat Udvalg i denne Sag, have min Opmærksomhed henvendt paa at stille Endringsforslag i saa Henseende til anden Behandling. Maatte det ærede Thing derimod beslutte sig til et Udvalgs Nedsættelse, maa jeg udbede mig Leilighed til at konferere med Udvalget derom.

L. Jensen: Det har glædet mig at høre, at den høitærede Indenrigsminister har opfattet min første Udtalelse om den foreløbige Lov som indeholdende en Henstilling; den var naturligvis ogsaa kun meent som en Henstilling for det Tilfælde, at man senere skulde faae Brug for en saadan foreløbig Lov om Udredning af Heste. Det har ligeledes glædet mig at høre, at den ærede Minister med mig

er enig i, at Munstringstæberne vare ansatte i for lang Afstand fra enkelte Steder. Jeg kan dog ikke unblade med et Par Ord at omtale den Taxationsmaade, jeg nævnte. Den ærede Minister indvendte derimod, at han troede, at det vilde være farligt, om man overlod Kommissionerne at taxere Hestene, og saa bestemte Erstatningen derefter; idet han meente, at man saa maaskee vilde kjøbe altfor gode Heste; men det var ikke mig og heller ikke Sogneforstanderskaberne paa den Tid, der kjøbte Hestene, bekendt, at der skulde gives Erstatning; man vidste ikke, hvad det Maximum, der stod i Loven, betød; thi det var ikke omtalt i Loven; at der skulde gives Erstatning; der var kun nævnt, at Hestene ikke maatte taxeres højere end til 150 Rb., og der har ikke været Tale om; idetmindste ikke i mange Sogneforstanderskaber, at Hestene skulde erstattes med denne Sum. Jeg troer derfor ikke, at man har behovet at frygte for, at der skulde blive kjøbt altfor gode Heste, og jeg troer saaledes, at Kommissionens Taxationssum meget godt kunde afgive den Priis, som Staten skulde holde sig til, naar den tænkte paa at ville erstatte Hestene. Det er desuden vist, at det Maximum, som er nævnt i Loven, paa mange Steder har vildledet de Kommissioner, der skulde taxere Hestene, idet nogle vel have taxeret de bedste Heste, som kostede 200—250 Rb., til 150 Rb., men saa derhos sat de mindre gode, det vil sige dem, som ikke havde kostet 200 Rb., til under 150 Rb. Dette Maximum har allsaa snarere vildledet, end gjort Gavn.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Udvalgets Omgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 27 St.

Formanden: I Anledning af, hvad der under Sagens Behandling er blevet antydet, skal jeg spørge, om Nogen vil fremkomme med Forslag til et Udvalgs Nedsættelse?

Ingerslev: Jeg tillader mig at fremsætte Forslag om, at der nedsættes et Udvalg paa 3 Medlemmer.